

מאוצרות
לקוטי
שיחות

נח (חלק טו, שיחה ב)
NOACH (VOL. 15, SICHAH 2)

SELECTIONS FROM
LIKKUTEI
SICHOS

INSIGHTS INTO THE WEEKLY PARSHA
BY THE LUBAVITCHER REBBE

EXCERPT FROM

מאוצרות

לקוטי שיחות

SELECTIONS FROM

LIKKUTEI SICHOS

Translated and Annotated by
Rabbi Eliyahu Touger and Rabbi Sholom Ber Wineberg

נח

NOACH

NOACH II | נח ב

LIKKUTEI SICHOS, VOLUME 15, P. 42FF.

Adapted from the *sichos* delivered on *Shabbos Parshas Mikeitz*, 5726 [1965]; on *Shabbos Parshas Mishpatim*, 5726 [1966]; on 4 *Marcheshvan*, 5737 [1976]; and on 28 *Adar*, 5737 [1977]

Introduction

In the sixties and seventies, when the talks on which the *sichah* to follow were delivered,¹ a topic that featured frequently in Jewish journals and public discussions was whether there was a conflict between the Torah and science. In a world where scientific breakthroughs were rapidly changing the complexion of day-to-day life, there were those in the Torah community who felt on the defensive, as if they had to justify clinging to a tradition that had originated thousands of years earlier.

In this *sichah*, the Rebbe establishes a conceptual foundation that precludes the possibility of such a conflict existing. As axioms, the Rebbe quotes our Sages' teachings that a) the entire world and everything it contains was created "for the sake of the Torah and for the sake of the Jewish people,"² and b) "everything that the Holy One, blessed be He, created in His world, He created solely for His glory."³

Combining these two truths leads to the understanding that the ultimate intent of everything that G-d created is that it be used by the Jewish people in their service of Him. This twofold axiom also applies to secular knowledge. G-d brought it into being solely for the sake of enhancing the Jews' Divine service. As such, there is no possibility of secular knowledge refuting the Torah's validity.

In particular, this axiom holds true in the present era, as we are witnessing the fulfillment of a unique prophecy of the *Zohar*, which states⁴ that: "In the six hundredth year of the sixth millennium,⁵ the floodgates of supernal wisdom will open and the wellsprings of lower wisdom will burst forth, to prepare the world to enter the seventh millennium."

The fact that the *Zohar* links the flourishing of secular knowledge (the bursting forth of "the wellsprings of lower wisdom") to the expansion of Torah knowledge (the opening of "the floodgates of supernal wisdom") and "entering the seventh millennium (the era of *Mashiach*)" indicates that the entire intent of the breakthroughs in secular knowledge is to augment the proliferation of Torah study and to prepare for the coming of *Mashiach*.

The Rebbe illustrates this concept by citing the example of radio being used to spread the teachings of *Chassidus*. Needless to say, the relevance of these concepts has been amplified through the subsequent breakthroughs and developments in the fields of technology and communications and the different ways in which they have facilitated the spread of Torah knowledge.

1. The talks from which this *sichah* were adapted were delivered in 5726 and 5737 (1965–6 and 1976–7) respectively.

2. *Osios D'Rabbi Akiva*, 2; *Rashi*, *Bereishis* 1:1; *et al.*

3. The conclusion of *Pirkei Avos*, ch. 6.

4. *Zohar*, Vol. I, p. 117a.

5. The six hundredth year of the sixth millennium began in 1839.

The Rebbe further emphasizes that the implication of the *Zohar's* prophecy is not only that the advances in secular knowledge can be utilized to spread the Torah and its *mitzvos*, but that secular knowledge itself can reflect and provide corroboration for the Torah's truths. For example, Einstein's theory of relativity teaches that the world and all it contains constitutes a dynamic unity between two components: mass and energy. Does this not echo the mystic concept of *achdus HaShem*, that G-d's transcendent oneness permeates all existence?

In both these ways, the bursting forth of "the wellsprings of lower wisdom" can help mankind reach its ultimate goal, "entering the seventh millennium," when "the world will be filled with the knowledge of G-d as the waters cover the ocean bed."⁶

---

6. *Yeshayahu* 11:9.

A Deluge of Knowledge

When the Waters Began to Surge

The Torah relates:¹ “In the six hundredth year of Noach’s life... all the wellsprings of the awesome depths of the earth burst forth and the portals of heaven opened.” The *Zohar* comments² in connection with that verse:

In the six hundredth year of the sixth millennium, the floodgates of supernal wisdom will open and the wellsprings of lower wisdom will burst forth, to prepare the world to enter the seventh millennium.³

To explain the meaning of the terms “the floodgates of supernal wisdom” and “the wellsprings of lower wisdom” {that are alluded to in the phrases⁴ “the wellsprings of the awesome depths of the earth burst forth” (i.e., “the wellsprings of lower wisdom”) and “the portals of heaven opened” (i.e., “the floodgates of supernal wisdom”)}: “Supernal wisdom” refers to the wisdom of the Torah, and “lower wisdom” to wisdom.⁵

As is plainly evident, from that time⁶

א. בשׂיכוֹת צוֹם פְּסוּקֵי “בְּשֵׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לַחַי נֹחַ וְגוֹ נִבְקְעוּ כָּל מַעְיֵנוֹת תְּהוֹם רַבָּה (וְאַרְבוֹת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ), שְׁטִיט אֵין זְהַר:” וּבְשִׁית מֵאָה שָׁנִין לְשִׁתִּתְאָה יִתְפַּתְחוּן תְּרַעֵי דְחֻכְמַתָּא לְעִילָא וּמְבוּעֵי דְחֻכְמַתָּא לְתַתָּא וְיִתְתַקֵּן עֲלֵמָא לְאַעֲלָא בְּשִׁבְעָאָה כּו” - אִז אֵין דִּי יֵאָרֵן פּוֹן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה פּוֹנְעִים אֶלְף הַשְּׁשִׁי וְעוֹלָן זִיד עֲפַעְנֵעֵן דִּי שְׁעָרֵי הַחֻכְמָה לְמַעְלָה אִז דִּי מַעְיֵנוֹת הַחֻכְמָה לְמַטָּה אִז דִּי וְעוֹלָט וְעוֹט נִתְתַקֵּן וְעוֹרֵן אִז דִּי צו קַעֲנֵעֵן אַרְיִינְקוּמֵעֵן אִין דַּעַם אֶלְף הַשְּׁבִיעִי.

דַּעַר פִּירוּשׁ פּוֹן דִּי צוֹוֵי עֵינֵינִים “תְּרַעֵי דְחֻכְמַתָּא לְעִילָא, וּמְבוּעֵי דְחֻכְמַתָּא לְתַתָּא” [וְעוֹלָטֵךְ זִינְעֵן מְרוּמֵז אֵין פְּסוּק הַ”ל:” נִבְקְעוּ כָּל מַעְיֵנוֹת תְּהוֹם רַבָּה (מְבוּעֵי דְחֻכְמַתָּא לְתַתָּא) וְאַרְבוֹת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ (תְּרַעֵי דְחֻכְמַתָּא לְעִילָא)] אִז: “הַחֻכְמַתָּא לְעִילָא” מֵיִנֵּט חֻכְמַת הַתּוֹרָה, אִז “הַחֻכְמַתָּא לְתַתָּא” - חֻכְמוֹת הָעוֹלָם;

אִז וְיִ מִיר זַעֲעֵן טַאקַע, אִז אֵין

1. Bereishis 7:11.

2. *Zohar*, Vol. I, p. 117a. (The standard published editions of the *Zohar* do not mention “the portals of heaven.” However, Rav Avraham Galanti, as quoted in *Or HaChamah*, includes that phrase. Similarly, from *Ateres*

Rosh, p. 55a, it appears that this is the wording of the *Zohar*.

3. See *Sanhedrin* 97a, which describes the seven millennia of the world’s existence, emphasizing that the seventh millennium will be “the era that is entirely *Shabbos* and tranquility for all eternity.”

4. See Rav Avraham Galanti, *loc. cit.*

5. The gloss to the *Zohar* entitled *Ashmores HaBoker*, authored by R. Moshe Castro.

6. The six hundredth year of the sixth millennium began in 1839.

onward there have been enormous breakthroughs in the revelation of the Torah's wisdom, particularly with regard to *pnimiyus haTorah*, the inner dimension of the Torah, i.e., its mystical secrets.⁷ Thus, when the *Tzemach Tzedek* was questioned about the fact that the year 5608 (1847–1848) was mentioned as one of the appointed dates for *Mashiach's* arrival, he gave the well-known response⁸ that *Likkutei Torah* was published that year.

{With this statement the *Tzemach Tzedek* was implying that the publication of *Likkutei Torah* embodied a foretaste of the revelation of the teachings of *Mashiach*, for the fundamental new development that the advent of *Mashiach* will bring about is that “the world will be filled with the knowledge of G-d.”⁹}

The publication of *Likkutei Torah* continued an ongoing pattern: A few years previously (in 5597 [1836]) *Torah Or* was published,¹⁰ enabling the study of *pnimiyus haTorah* to be conducted in a manner that allowed nurture to be derived¹¹ from the

דעם זמן הנ"ל איז געווען א
התגלות יתירה אין חכמת
התורה, פון פנימיות התורה⁷

ווי באוואוסט דער מאמר
הצמח צדק, אז דער קץ
דביאת המשיח אויף שנת
תר"ח, איז געווען דאס וואס
עס האט זיך אין יענעם יאר
אפגעדרוקט דער לקוטי
תורה [ווייל דער אויפטו
פון ביאת המשיח איז וואס
דאמאלס וועט זיין "מלאה
הארץ דעה את ה' גו"];⁸ און
מיט עטלעכע יאר פריער
האט זיך אפגעדרוקט דער
תורה אור (אין יאר תקצ"ז)⁹
- וואס דוקא ווען דער לימוד
(פון פנימיות התורה) איז
אין אזא אופן, ווערט דער
"יתפרנסו" (פון ספרא
דילך) און "יפוצו" פון די

7. See the continuation of that passage in the *Zohar*, which states (p. 118a) that “When the day of *Mashiach's* advent will be nigh upon us, even the children of the world will be prepared to discover hidden wisdom.”* See *Derech Emes on Zohar*, loc. cit. See the *sichah* appearing at the end of the series of *maamarim* entitled *Yom Tov shel Rosh HaShanah*, 5666 (1905), and in *Likkutei Sichos*, Vol. 7, p. 206ff.

* “Hidden wisdom” refers to the mystical knowledge of Kabbalah.

8. See *Toras Shalom*, p. 237.

9. *Yeshayahu* 11:9; quoted and expanded upon in the conclusion of *Rambam's Mishneh Torah*. See also his citation of the verse in *Hilchos Teshuvah*, the beginning of ch. 9.

10. See *Hayom Yom*, entry 3 Shvat, et al.

11. The main text is borrowing the wording from *Tikkunei Zohar*, the end of *Tikkun* 6. The introduction to the *Zohar* from *Mikdash Melech* interprets the term “Derive nurture” as referring to “the explanation of the true [meaning] of its statements.”

The gloss of *Kisei Melech* to *Tikkunei Zohar* states:

Specifically, in a later generation, close to the era of *Mashiach*... (even though) it is several hundred years after the *Zohar* was revealed... the Redemption has not yet arrived (because the study of the *Zohar* must be conducted in a manner that (enables) nurture to be derived from it... i.e., that its profound

concepts be explained according to the guidelines revealed by the *Arizal*... so that they can be comprehended...*

Although the study of the *Zohar* in a cursory manner brings a desirable reward..., however, its unique virtue – that it will lead to “and you shall declare freedom,” i.e., the coming of the Redemption – is merited only when one derives nurture from its study and learns the meaning of its statements.

See also the introduction of Rav Chayim Vital to *Shaar HaHakdamos*.

* On the physical plane, the body derives nurture from food when it is digested. Similarly, “nurture” – spiritual vitality – can be derived from mystical truths only when

Zohar's teachings and made it possible for the wellsprings of the Baal Shem Tov's teachings (which were revealed around the year 5500¹² [1740])¹³ to be widely disseminated.¹⁴

Simultaneously, from that time onward there have been qualitative and quantitative quantum leaps in the development of secular knowledge.

Explanation is necessary: It is understandable how the revelation of *pnimiyus haTorah* serves as a preparation for "entering the seventh millennium." Since the new development that will characterize the era of *Mashiach* is that "the world will be filled with the knowledge of G-d as the waters cover the ocean bed,"¹⁵ it is befitting that prior to that era (and in preparation for it)¹⁵ there be a revelation of *pnimiyus haTorah*, which will reflect the nature of the teachings of *Mashiach*. However, what is the direct connection between the development and revelation of secular knowledge and "entering the seventh millennium"?

Moreover, since the *Zohar* mentions both of these advances together, they evidently share an inherent connection. The beginning of a new phase in the revelation of the wisdom of the Torah (in preparation for the era of *Mashiach*) serves as a catalyst for the radical growth of secular knowledge.

The nature of their interrelationship requires explanation. Secular wisdom is seemingly on a drastically lower plane than

מעִיגוֹת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב, וְאִם זַיִן הַתְּגָלוֹת אִיזו גְּעוּוֹעַן" אַרְוִם שְׁנַת ת"ק¹²,

אוֹן אַזוֹי הָאֵט זִיךְ דָּאן אוֹיךְ אַנְגַּעְהוּיבֵן אַ הַתְּפַתְחוֹת יְתִירָה אִין דִּי חֻקְמוֹת הָעוֹלָם.

דַּאָרְף מְעַן פֶּאָרְשֵׁטִיין: בְּשִׁלְמָא דָּאֵס וְוֹאֵס דִּי הַתְּגָלוֹת פּוֹן פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה אִיזו אַ הַכְּנָה "לְאַעֲלָא בְּשַׁבִּיעָאָה", אִיזו מוֹבֵן. וְוִייל הַיּוֹת אַז אִין יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְוַעֲט זִיךְ אוֹיפֶטָאן דְּעַר עֲנִין פּוֹן "מְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' כְּמִים לַיָּם מְכַסִּים", אִיזו מְתָאִים, אַז פֶּאָר דְּעַם זְמַן, אֶלֶס הַכְּנָה" דְּעַרְצוּ, זָאל זַיִן דְּעַר גִּילוּי פּוֹן פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה וְוֹאֵס אִיזו אַ "מְעִין" פּוֹן תּוֹרַתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ; אַבְעַר וְוֹאֵס פֶּאָר אַ שְׂיִיכוֹת הָאֵט דִּי הַתְּפַתְחוֹת וְהַתְּגָלוֹת פּוֹן דִּי חֻקְמוֹת הָעוֹלָם מִיט "לְאַעֲלָא בְּשַׁבִּיעָאָה"?

נֶאֱכַמְעַר: פּוֹן דְּעַם וְוֹאֵס דְּעַר זֶהָר בְּרַעֲנַגְט בִּידַע זֶאָכֵן בְּחֻדָּא מְחַתָּא אִיזו פֶּאָרְשֵׁטֶאֲנֵדִיק, אַז זַיִי הָאָבֵן אַ צוֹזאַמְעֵנְהָאָנְג צוֹוִישֵׁן זִיךְ - אַז דָּאֵס גוֹפֶא וְוֹאֵס עֵס הָאֵט זִיךְ דְּעַמְאֶלְט אַנְגַּעְהוּיבֵן אַ נִייעַ הַתְּגָלוֹת אִין חֻקְמוֹת הַתּוֹרָה (אֶלֶס הַכְּנָה צו יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ) אִיזו "גוֹרָם" הַתְּפַתְחוֹת פּוֹן חֻקְמוֹת הָעוֹלָם - דַּאָרְף מְעַן פֶּאָרְשֵׁטִיין: אִין וְוֹאֵס בְּאַשְׁטִיט דְּעַר קִישׁוֹר צוֹוִישֵׁן זַיִי, וְוִיבאַלְד אַז חֻקְמוֹת הָעוֹלָם זַיִינְען אָן אַן עֶרְךְ נִידַעֲרִיקְעַר

they are thoroughly explained so that a person can comprehend and internalize them.
12. See the commentary of the *Or HaChayim* at the beginning of *Parshas Tzav*, which states that the process leading to the dawning of

the era of *Mashiach* began in the year 5500 (1739).
13. More specifically, in 5494 (1733-1734), as stated in *Likkutei Dibburim*, Vol. 1, p. 31a, *et al.*, and in Eng. translation, Vol. 1, p. 71.
14. See the Baal Shem Tov's let-

ter, published at the end of *Ben Poras Yosef, et al.*
15. See *Tanya*, ch. 37, which states that the advent of the era of *Mashiach* depends on our Divine service during the era of exile.

the wisdom of the Torah, and *pnimiyus haTorah* in particular. Indeed, the *Zohar* refers to the latter as “higher” and the former as “lower”.¹⁶

(לתתא) פון חכמת התורה
(לעילא) ובפרט פנימיות
התורה?

Why Knowledge Was Imparted to Man

The explanation of the above concepts revolves around two fundamental axioms:

a) that the entire world and everything it contains was created “for the sake of the Torah and for the sake of the Jewish people,”¹⁷ and

b) that “everything that the Holy One, blessed be He, created in His world, He created solely for His glory.”¹⁸

Combining these two truths leads to the understanding that the ultimate intent of everything that G-d created is that it be used by the Jewish people in their service of G-d. This twofold axiom applies not only to individual created beings but also to secular knowledge.¹⁹ The Divine intent in the radical advances that secular knowledge has undergone is (to borrow the wording of *Tanya*)²⁰ “that it be used for the service of G-d or His Torah.”

{Nevertheless, not every person is capable of such an undertaking.²¹ The Alter Rebbe continues in *Tanya*²⁰ that “This is the reason why *Rambam*, *Ramban*, and others like them occupied themselves in secular wisdom.” The implication is that such an endeavor is relevant solely to unique individuals comparable in stature to those cited. When others of a lesser caliber involve themselves in secular knowledge, then – on the contrary – they

ב. די גאנצע וועלט, מיט אלץ וואס געפינט זיך אין איה, איז באשאפן געווארן “בשביל התורה ובשביל ישראל”¹⁷ וְכָל מֵה שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בְּרָאוּ אֱלֹהִים לְכַבֹּדוֹ¹⁸ - איז פון דעם פארשטאנדיק, אז דער תכלית ושלמות הפונה פון יעדער באשאפענער זאך איז אין דעם וואס זי ווערט אויסגענוצט, דורך אידן, אין עבודת ה'.

און אזוי איז עס אויך בנוגע צו די חכמות העולם,¹⁹ אז די פונה אין דער התפתחות פון די חכמות העולם איז (בלשון התנאים) “להשתמש בהן לעבודת ה' או לתורתו”.

[וויבאלד אבער אז לאו כל מוחא סביל דא, און ווי דער אלטער רבי איז דארט מסיים “וזהו טעמו של הרמב”ם והרמב”ו ז”ל וסיעתו שעסקו בהן” איז דעריבער, איז עס שייך נאר צו יחידי סגולה מס וג הנ”ל, און דער וואס איז ניט שייך דערצו, איז עס, אדרבה,

Consult that text.

20. *Tanya*, the end of ch. 8.

21. In the original, the Rebbe borrows an expression frequently used in texts of Kabbalah that literally means “Not every mind can bear this.”

16. See *Or HaTorah, Bereishis*, Vol. 3, p. 496b; *Vayikra*, Vol. 1, p. 57ff.

17. *Osios D’Rabbi Akiva*, 2; *Rashi, Bereishis* 1:1; *et al.*

18. The conclusion of *Pirkei Avos*, ch. 6.

19. See *Derech Mitzvosecha*, p. 61b, which states that “Every individual created being contains a dimension of *chochmah* (Divine wisdom). This is the origin of that created being’s existence, and from *chochmah* the Divine life-force is drawn down to all the other aspects of its being.”

“enclothe the powers of wisdom, understanding, and knowledge possessed by their G-dly souls in impurity.”²²

“מלביש ומטמא בחינות חב”ד שבנפשו האלקית”^[פ].

A Necessary Caveat

Before proceeding, further clarification is called for: It is obvious that the possibility of using secular knowledge for holy purposes bears no connection to the issue of whether young men and women should attend college, university, or similar institutions of secular learning. Attending such institutions violates a severe prohibition and is fraught with danger (and “danger is more grievous than a prohibition”).²³ For the entire worldview that presently prevails in such institutions is permeated and dominated by the denial of G-d’s providence and by the belief that there is no entity or power that can influence or affect the “natural order” and its rules. Such a worldview is accepted as a given and constitutes the underpinnings of the entire course of study in such institutions. The curriculum in the overwhelming majority of such schools includes the study of heresy, belief in other deities,²⁴ and the like.

Additionally, in most, indeed in almost all of these institutions, shame knows no bounds and modesty is unheard of. One who conducts himself or herself modestly is mocked. The more one flaunts acceptable norms, the more laudable he is considered.

The appalling situation on the campuses,

ג. דערביי מוז מען באווארענען, כאטש, אייגענטליך, איז עס זעלבסטפארשטענדליך: כל הנ”ל האט קיין שייכות ניט צו דער פראגע פון לערנען אין קאלעדזש אדער אוניווערסיטעט וכיוצא בזה, וואס דארט איז דער אים ור חמור וסקנה (וחמירא סכנתא מאי סורא”^ה) - וואס דער גאנצער אויר והשקפה פון די דל”ת אמות (אין די מוסדות בדורותנו אלה) דורכגענומען מיט כפירה בהשגחה פרטית פון דעם אויבערשטן, ניטא קיין זאך אדער כח וואס קען זיך אריינמישן אין הנהגות העולם וחקיו (ביז אז דאס ווערט אנגענומען אלס א זעלבסטפארשטע ענדליכקייט (וואס אין צריכה ראיה) און אלס א יסוד צום גאנצן שטודירן, וועלכן מען דארף גארניט דערמאנען בפירוש) - אין דעם גרעסטן טייל פון זיי ווערן געלערנט לימודי מינות, אמונות עבודה זרה^ט וכו’.

וברובם ככלם - זיינען ניטא גדרים הבושה וצניעות, ביז אז מען איז מלעיג און מ’פראוועט ליצנות פון די וואס רעכענען זיך דערמיט, ואדרבה כל הפרוץ יותר - נעלה יותר וכו’.

וכמפורסם דער מצב האיום בזה

22. *Tanya, loc. cit.* See *Likkutei Sichos*, Vol. 12, p. 197ff., which describes different levels in the study of secular knowledge for the sake of holiness and further explains the *Tanya’s* reference to

Rambam and Ramban.

23. *Chulin* 10a.

24. See *Rambam, Hilchos Avodas Kochavim* 2:2, which states: “The Holy One, blessed be He, com-

manded us not to read those books... not to ponder upon such matters... so that one not come to inquire about the worship of the false deity.” Consult that text, as well as the following *halachah, ibid.* 2:3.

most conspicuously in the dormitories and recreational areas, is public knowledge; there is no need to elaborate on the alarming nature of the matter.

A person should not comfort himself by rationalizing that these things will not affect him, that he or she will surely be able to successfully withstand the challenge. There is an obvious rebuttal to such a claim: Even a completely righteous individual who has lived 120 years must, when beginning the very last day of his life, before his daily prayers, request of G-d,²⁵ “Do not confront me with challenge.” These concepts can of course be elaborated upon, but here is not the appropriate place.

Enabling the Awareness of G-d

Returning to our point of initial focus: It is evident from the fact that the *Zohar* links the development of secular knowledge to the preparations for “entering the seventh millennium” that the benefit that such knowledge brings to one’s Divine service is expressed in a matter that itself prepares us and the entire world for the novel developments that will characterize the era of *Mashiach*.

One of the fundamental developments to come about in the era of *Mashiach* is the fulfillment of the prophecy,²⁶ “The glory of G-d will be revealed, and all flesh will see together that the mouth of G-d has spoken.” The prophecy is two-fold: Not only will the revelation of G-dliness follow the motif implied by “the world will be filled with the *knowledge* of G-d,”²⁹ but also the motif implied by the words “*all flesh will see*.” Even physical flesh – as it exists as a material entity –

אין די קעמפּוסעס, דאַרמיטאַריס, מקומות הטיול וכו' - ואין להאריך בדבר המבהיל בכלל, און במדה האַימה כּנ"ל בפרט.

די “טענה” המפורסמת אז עם (אדער זי) וועט עס ניט שאטן און ער וועט ביישטיין דעם נסיון און אזוי ווייטער - איז אויך מפורסם דער איינפאכער ענטפער, אז א צדיק גמור אפילו דעם לעצטן טאג פון זיין 120-טן יאר לעבן עלי אדמות ובתחלת היום און פאר זיינע תפלות בעט דעם אויבערשטן “אל תביאנו לידי נסיון”³⁰. ויש להאריך כמה וכמה ואין כאן מקומו.

ד. וויבאלד אז דער זהר פארבינדט די התפתחות פון די חכמות העולם מיט דער הכנה “לאעלא בשביעאה”, איז מובן, אז די תועלת פון אט די חכמות אין עבודת ה' דריקט זיך אויס אין אן ענין וואס איז א הכנה פון דעם אויפטו וואס וועט זיין בימות המשיח.

פון די ענינים עיקריים, וואס וועלן זיך אויפטאן בימות המשיח, איז דער יעודי “ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדו כי פי ה' דבר”, דהיינו, אז דער גילוי אלקות דלעתיד וועט זיין ניט נאר אין אן אופן, כּנ"ל, פון “מלאה הארץ דעה את ה' גו”, נאר אויך אין אן אופן פון “וראו כל בשר”, אז דער בשר הגשמי וועט זען דעם

25. As mentioned in the Morning Blessings (based on *Berachos*

60b). See *Sanhedrin* 107a, which focuses on this matter.

26. *Yeshayahu* 40:5.

will see that “the mouth of G-d has spoken,” i.e., that all existence is continuously being brought into being and maintained by G-d’s word.²⁷

In other words, not only will all mankind perceive G-dliness with “the eye of the mind,” i.e., with our spiritual perception, but rather – as the Mitteler Rebbe explains at length²⁸ – we will see G-dliness with our physical eyes. Moreover, the verse does not state “the eyes of all flesh will see” – as we say in our prayers “May our eyes behold...”²⁹ – but rather that “all flesh will see,” implying that physical flesh itself will perceive G-d’s word.

On this basis, we can appreciate why the flourishing of secular knowledge is linked to preparing “to enter the seventh millennium.” Utilizing secular knowledge “for the service of G-d or His Torah” is a preparation for all flesh to actually see and perceive G-dliness in their service of Him, through replicating this concept in microcosm.

”פי ה' דבר”;

דאס הייסט עס וועט זיין ניט בלויז א ראיה “בעין השכל הרוחני”, נאר אויך (ווי דער מיטעלער רבי” איז מאַריר) א “ראיה גשמית בעין הגשמי”; און נאכמער: פון דעם וואס עס שטייט “וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר” - גיט “וְרָאוּ כָּל עֵינֵי בָשָׂר” [על דרך “ותחזינה עינינו”כא] - איז משמע, אז גיט נאר דער “עין הגשמי”, נאר אויך דער בשר הגשמי גופא וועט דערזען “כי פי ה' דבר”.

און דאס איז די שייכות צווישן דער התפתחות פון די חכמות העולם מיט דער הכנה “לאעלא בשביעאה” - ווייל דאס וואס מ'נוצט אויס די חכמות העולם “לעבודת ה' או לתורתו”, העלפט ארויס אינעם מכין זיין זיך צו א “מעין” פון “וְרָאוּ כָּל בָּשָׂר” - א ראיה גשמית ומוחשית - אין עיני עבודת ה'.

A Takeaway from Radio

An example that aptly illustrates the above concept: One of the forces of “nature” that has existed ever since the time of Creation – although mankind was not yet aware of its existence – but that has since been recognized and developed over the last decades,³⁰ enables the voice of a person speaking in one place to be immediately heard in distant places – indeed, to the very ends of the earth and even on the moon, i.e., via the

ה. א דוגמא לדבר: איינער פון די “טבע”-כוחות, וואס איז (געווען מששת ימי בראשית בכל תקפו - אָבער מענטשן האבן גיט געוואוסט פון עס, און ער איז) אנטדעקט און אנטוויקלט געווארן אין די לעצטע יארן, איז דער וואס דערמעגלעכט, אז דער קול פון א מענטשן וואס רעדט אין א באשטימטן ארט זאל תיכף ומיד דערהערט ווערן בריחוק מקום, ביז אין קצוי ארץ לבנה

27. See *Tanya, Shaar HaYichud VehaEmunah*, ch. 1.

28. *Shaar HaEmunah*, ch. 25ff.; see also *Tanya*, ch. 36.

29. See also *Yeshayahu* 52:8 (cit-

ed in *Tanya, loc. cit.*, and *Shaar HaEmunah*, ch. 26): “They shall see with their very eyes.”

30. The talks from which this *sichah* was adapted were delivered in 1965–6 and 1976–7 (5726 and

5737, respectively). Needless to say, the relevance of these concepts has been amplified through the subsequent breakthroughs and developments in the fields of technology and communications.

telephone, and to an even greater degree via the radio.³¹ More recently it has become possible not only to *hear* a person's voice but to also *see* him and all his actions.

This breakthrough in natural science – the discovery that it is possible to hear a person's every word and to see him instantaneously throughout the entire universe – provides one with a way of grasping and even visualizing how there is “an Eye that sees and an Ear that hears,”³² observing everything he does. If physical eyes and ears are capable – thanks to the advances in communications and technology – of instantaneously seeing and hearing what goes on across the globe, how much more so can we understand how our actions and words are seen and heard by “the Eyes and Ears” Above, as the Psalmist declares:³³ “Shall He Who implants the ear not hear? Shall He Who forms the eye not see?” And for G-d, there are no limits whatsoever. It can thus be understood that everything that a person does, even in the most secret of places, is instantaneously perceived by “the Eye that sees and the Ear that hears.” Consequently, one can appreciate that “all your deeds are inscribed in a book.”³²

Since a person has an almost tangible example of this concept that he can see and relate to³⁴ when meditating on how “G-d is standing over him... and observing him and examining his inner parts and heart to see whether he is serving Him properly,”³⁵ his understanding will not

וכו' דורך א' טעלעפאן אדעה, נאכמער,³² דורך "ראדיא"

און אזוי, לעצטנס, אויך: זען עם וכל הנעויותיו וכו'.

און דער אויפטו אין וועלט - די מעגלעכקייט צו הערן כל הגה והגה פון א מענטשן, באותו רגע ממש, בכל קצוי תבל און זעען עם וכו' גיט א ציור מוחשי אין דעם ענין פון, להבדיל "עין רואה ואזן שומעת".³² ואדרבא: מה דאך אז דער "אזן" שלמטה קען באלד דערהערן [און על דרך זה דער "עין" שלמטה - דורך התפתחות פון אן אנדער כח טבעי - קען דערזען] וואס ס'טוט זיך בקצוי תבל - על אחת כמה וכמה בנוגע כפיכול צו דעם "אזן" [און "עין"] שלמעלה ("הנוטע און הלא ישמע אם יוצר עין הלא יביט").³² אז אין דעם זיינען ניטא קיינע הגבלות חס ושלום; און דאס אלץ וואס א מענטש טוט, אפילו בחדרי חדרים, איז - באותו רגע ממש - דער "עין" רואה ואזן שומעת (ובמילא) וכל מעשיך בספר נכתבים".³²

און וויבאלד אז ביי אים איז דא א דוגמא מוחשית³⁴ אין דעם ענין, וועט די התבוננות זיינע, אינעם ענין פון "והנה ה' נצב עליו כו' ומביט עליו ובוהן כליות ולב אם עובדו כראוי"³⁵, זיין ניט נאר בדרך

31. See the section below entitled "A World Encompassed by Divine Truth."

32. *Pirkei Avos* 2:1.

33. *Tehillim* 94:9. See *Sefer HaMaamarim Kuntreisim*, Vol. 2, p. 279b ff., et al., where this

concept is explained.

34. See *Sefer HaMaamarim Kuntreisim*, Vol. 1, p. 226b, which explains that teaching via the use of analogies enables a student to comprehend G-dliness in a more concrete manner. Consult that text. See also footnote 53 below.

35. *Tanya*, ch. 41. See *Rama* (*Orach Chayim* 1:1; quoted by the Alter Rebbe in his *Shulchan Aruch, Mahadura Kama* 1:1-2 (*Mahadura Basra* 1:4-5), where it is emphasized that immediately upon awakening a person should focus on the fact that "the King of kings

merely be of an abstract and intellectual nature, (which does not necessarily motivate a person to implement comprehensive change,) but will be appreciated and felt concretely.³⁶ When the person identifies with the idea and can picture it in his mind's eye, it impacts his emotions – and even his thoughts, speech, and actions – to a far greater degree.

השגה פון א שכל עיוני [וואס ניט אלעמאל האט עס א פולע ווירקונג אויף א מענטשן], נאר אין אן אופן וואס איז נענטער צו די הרגשים גשמיים דהאדם און במילא מער פועל³⁷ זיין אויף זיינע מדות שבלב ביז אויף מחשבה דבור ומעשה.

Solely for Spiritual Purposes

In an ultimate sense, as stated above,³⁷ every entity in the world was brought into being by G-d “for the sake of the Torah and for the sake of the Jewish people.”¹⁷ Nevertheless, our Sages specify certain entities that were brought into being solely for a purpose explicitly associated with the Torah and its *mitzvos*. For example, our Sages state:³⁸ “The world was not worthy of using gold. If so, why was gold created? For the sake of the Sanctuary and for the sake of the *Beis HaMikdash*.”

ו. הגם אז אלע עניני העולם זיינען באשאפן געווארן “בשביל התורה ובשביל ישראל”, פונדעסטוועגן געפינען מיה אז חז”ל טיילן אויס געוויסע זאכן דורך מדגיש זיין, אז זיי זיינען באשאפן געווארן נאר צוליב זייער נוצן אויף א באשטימטן ענין פון תורה ומצוות; ולדוגמא: “לא היה העולם ראוי להשתמש בזהב ולמה נברא בשביל המושכן ובשביל בית המקדש”³⁸.

There is a difference between the aforementioned entities and all other created beings: True, all other created beings were also created “for the sake of the Torah and for the sake of the Jewish people.” Nevertheless, the objective of their creation can also be fulfilled indirectly through utilizing them for worldly matters, i.e., for matters not directly associated with the Torah and its *mitzvos*. Only afterwards will the fulfillment of their purpose become manifest, because the

דער חילוק צווישן די אויסגעטיילטע זאכן און אלע אנדערע באשאפענע זאכן איז: ביי די אנדערע עניני הבריאה, הגם אז אויך זיי זיינען באשאפן געווארן נאר “בשביל התורה ובשביל ישראל”, קען אבער כונת בריאתם דורכגעפירט ווערן אויך ווען מען נוצט זיי לפועל

– the Holy One, blessed be He – is hovering over him.” The statements of the Alter Rebbe and *Rama* are sourced in *Moreh Nevuchim*, Vol. 3, ch. 52, which emphasizes that a person should always be conscious that he is in the presence of G-d.

36. See *Shaar HaEmunah*, p.

45a, which states that a person “responds emotionally more powerfully to something that he actually sees than to something that he merely ‘sees’ with his mind’s eye, being that physical sight is more closely related to him than intellectual thought.” Consult that source.

37. See the section above entitled “Why Knowledge Was Imparted to Man.”

38. *Shmos Rabbah* 35:1. In that source, the *Midrash* also mentions other entities that were created for a specific Divine intent.

particular worldly matter will bring about a benefit in the service of G-d.³⁹

However, gold, for example, is different. Since “the world was not worthy of using gold,” when it is used for material matters it has been debased, as it were, being that the entire reason for its creation is that it be used for the Sanctuary and for the *Beis HaMikdash*. {It is only because man was granted free choice that G-d created gold in a manner that the option exists for him to use it for purposes other than the Sanctuary and the *Beis HaMikdash*.}⁴⁰

To apply these concepts to the *Zohar*'s statement quoted initially: The fact that the *Zohar* links the flourishing of secular knowledge to the revelation of *pnimiyus haTorah* and to “entering the seventh millennium” indicates that the entire intent of the breakthroughs in secular knowledge⁴¹ is to augment the revelation of the Torah as a whole, and *pnimiyus haTorah* in particular. {Utilizing the benefit of this wisdom for other additional purposes was made possible only because man was granted free choice, as explained above.}

The fact that a benefit to the service of G-d can be derived from secular knowledge (as explained above)⁴² does not express the true Divine intent in the

אויף עניני העולם (אויף דברי רשות כו), נאר וואס פון דעם גופא נעמט מען ארויס (שפּעטער) א תועלת אין עבודת ה'.

דאקעגן ביי "זֶהָב" לְדוּגְמָא, ווערט געזאגט אז "לא היה העולם ראוי להשתמש בזהב", אז דאס נוצן "זֶהָב" אויף וועלטלעכע הצטרכותן איז א ירידה פאר דעם זֶהָב - ווייל דער גאנצער טעם פון זיין באשאפן ווערן איז נאר מ'זאל עס נוצן דורך ארויס אויף צרכי המשכן והמקדש [עס איז מערניט וואס היות אז עס דארף זיין בחירה חפשית פון א מענטשן, דעריבער, האט דער אויבערשטער באשאפן דעם זֶהָב אין אן אופן אז מ'קען עס נוצן אויף ניט "בשביל המשכן ובשביל בית המקדש"].

און אזוי איז עס אויך בנוגע לענינינו: וויבאלד אז דער זֶהָב פארבינדט די התפתחות פון חכמות העולם מיט דער התגלות פון (פנימיות) התורה און מיט "לאעלא בשביעאה" - איז דאס גופא א באווייז, אז דאס איז די גאנצע כוונה פון זייער התפתחות [דאס וואס מ'קען נוצן די תועלת פון די חכמות אויף אנדערע ענינים, איז עס נאר מצד דעם טעם פון בחירה חפשית, כנ"ל].

דאס הייסט אז מיט דעם אליין, וואס מ'קען פון די חכמות העולם ארויסקריגן א תועלת אין עבודת ה' (על דרך הנ"ל סעיף ד') פירט זיך נאך ניט אויס דער אמת'ער תכלית פון זייער התפתחות (ווייל דערמיט

39. To give an example from everyday life: A person eats in order to nourish his body. Although the act of eating is not holy in and of itself, he can use the energy derived from ingesting the food for his Divine service.

40. See a parallel in *Rashi, Bereishis* 1:4, which quotes *Aggadic* sources

that state that the light created on the first day was set aside for revelation in the Ultimate Future. Similarly, our Sages state (*Shabbos* 28b, cited by *Rashi, Shmos* 25:5) that the *tachash* was created solely so that its hide be used for the Sanctuary. There are additional examples of this concept.

41. Since these developments came about solely for this intent and purpose, this purpose constitutes the totality of their existence. See the detailed explanation in *Likkutei Sichos*, Vol. 19, p. 192ff.

42. See the section entitled "A Takeaway from Radio."

development and flourishing of this knowledge, (for such benefits involve worldly matters; it is only that these worldly matters lead to a certain benefit in Divine service.)

The ultimate intent of the development and flourishing of secular knowledge is that the knowledge itself be utilized for enhancing the observance of the Torah and its *mitzvos*. Moreover, since the *Zohar* links the development and flourishing of this knowledge to the era in which the revelation of *pnimiyus haTorah* simultaneously flourished, it follows that the fundamental intent is to utilize the development of secular knowledge as a means of revealing and disseminating *pnimiyus haTorah*.

A World Encompassed by Divine Truth

As mentioned above,⁴³ the novel development that is to occur during the era of *Mashiach* is reflected in two prophecies: that “the world will be filled with the knowledge of G-d as the waters cover the ocean bed,” and that this novel revelation will follow the motif of “all flesh will see together.” These two thrusts are reflected in the novel accomplishment and in the intent of using secular knowledge for the dissemination of *pnimiyus haTorah*, which is a foretaste of the teachings of *Mashiach*. For in doing so, the revelation of *pnimiyus haTorah* lays the groundwork for the teachings of *Mashiach*, providing a foretaste of the fulfillment of the prophecies that “the world will be filled with the knowledge of G-d as the waters cover the ocean bed” and that “all flesh will see together.”

By way of example: When the radio³⁰ is used

זיינען זיי אליין ניט מער ווי אן ענין פון רשות (עולם) פון וועלכן מ'באקומט א געוויסע תועלת אין עניני עבודת ה'.

די אמתית הפונה פון זייער התפתחות איז, ווען מ'נוצט די חכמות העולם עצמן פאר אן ענין פון תורה ומצוות; און נאכמער: וויבאלד דער זהר איז מקשר זייער התפתחות מיט דעם זמן התגלות פון פנימיות התורה, דארף מען זאגן, אז דער עיקר המכון איז צו נוצן זיי פאר דער התגלות און הפצה פון פנימיות התורה.

ז. ווי גערעדט פריער (סעיף ג'), באשטייט א חידוש וואס וועט זיך אויפטאן בימות המשיח, אין צוויי ענינים: “מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים”, און דאס גופא אין אן אופן פון “וראו כל בשר גו”; און כעין זה איז אויך דער אויפטו און מכון אין נוצן די חכמות העולם אויף דער הפצה פון, להבדיל, פנימיות התורה (וואס איז כנ"ל א “מעין” פון תורתו של משיח) - ווייל דורכדעם איז דער גילוי פון פנימיות התורה אלס הכנה צו תורתו של משיח אין אן אופן (על כל פנים א “מעין”) פון די צוויי ענינים הנ"ל (“מלאה הארץ גו”, “וראו כל בשר גו”).

א דוגמא לדבר: בשעת מען נוצט א “ראדיא” אויף צו

43. See the section entitled above. “Enabling the Awareness of G-d,”

to disseminate *pnimiyus haTorah*, the concept in *pnimiyus haTorah* being conveyed is actually being heard throughout the farthest reaches of the world. Moreover, this enables the teachings of *Chassidus* being transmitted on the radio to encompass the entire world, including even places where there is no receiver to actually pick up the sounds being transmitted via the radio waves. For as is well known, radio waves transmit the teacher's voice throughout the entire world, not merely *in potentia* but rather in actual fact. Radio waves diffuse throughout the world; were one to have a powerful-enough receiver, the voice could be heard anywhere. However, the receiver, as its name implies, only has the ability to receive the radio waves and transform them into the sound of the original voice; it *does not create a new voice*.

Thus, utilizing secular knowledge to disseminate *pnimiyus haTorah* reflects how and serves as a foretaste for:

a) "the world will be filled with the knowledge of G-d as the waters cover the ocean bed," for the teachings of *pnimiyus haTorah* are being heard throughout the world, in every place; and how

b) "all flesh will see together," for in actual fact, the voice of the person who is teaching *pnimiyus haTorah* is heard instantaneously and simultaneously by all.

Achdus and Einstein

A further point: Radio waves are merely an example that demonstrates how secular knowledge can be utilized to disseminate *pnimiyus haTorah*, i.e., how it serves as an intermediary for another purpose – for propagating the Torah and its *mitzvos*. However, it does *not* exemplify how secular knowledge is connected to holiness in and of itself. The true unity between secular knowledge and the

פארשפרייטן פנימיות התורה, ווערט דורכדעם געהערט דער געלערנטער ענין פון פנימיות התורה - בגשמייות, און בכל קצוי תבל;

און נאכמער: די דברי חסידות וואס ווערן געלערנט אויף "ראדיא" נעמען דורך די גאנצע וועלט, אפילו אין אן ארט וואו ס'איז ניטא קיין ראדיא-כלי אויפצונעמען דעם קול (ווי ס'איז ידוע, אז דער קול איז זיך מתפשט אומעטום, בכל קצוי תבל, און ניט נאר בכח נאר אויך בפועל - די אויפנאם-כלי איז נאר בכח צו אויפכאפן דעם קול און אים צו ענדערן אויף פארשידענע אופנים, אבער ניט צו מחדש זיין א קול).

קומט אויס, אז דורכן נוצן די חכמות העולם אויף הפצת פנימיות התורה איז דא א מעין פון: (א) "מלאה הארץ דעה את ה' גו'" - אן קיינע הגבלות, בכל מקום ומקום. (ב) אין אן אופן פון "וראו כל בשר גו" - דער קול ווערט געהערט בגשמייות באותו רגע ממש.

ח. דער ענין הנ"ל איז אבער אויך נאר וואס מ'נוצט אויס די חכמות העולם אויף א צווייטער זאך - אויף אן ענין פון תורה ומצוות, אבער אין די חכמות מצד עצמן זעט זיך ניט אן קיין שייכות צו קדושה; די אמת'ע פאראייניקונג צווישן חכמות

Torah is expressed when the former itself demonstrates the truths of *pnimiyus haTorah*.⁴⁴

To cite an example of a fundamental concept in physics that illustrates this point: *Pnimiyus haTorah* reveals that G-d's simple unity (*achdus hapeshutah*)⁴⁵ encompasses this material world. Despite the existence of a multitude of created beings, that multiplicity does not pose a contradiction to G-d's simple Oneness.⁴⁶ On the contrary, as explained in many sources,⁴⁷ this very multiplicity stems from that selfsame oneness.

Since the true existence of the world is G-d's simple Oneness, it follows that such oneness is reflected in the existence of the world itself; i.e., the inner dimension of the world itself is characterized by oneness.

This concept – that the unity that pervades the world, which from the standpoint of its inner dimension, is a reflection of G-d's simple Oneness – is being progressively revealed to an ever greater extent as secular knowledge develops and flourishes.

In the not-so-distant past it was believed that each of the world's "natural forces" is an independent entity unto itself and that all physical matter is made up of various discrete elements. However, with the

העולם מיט תורה איז, אז אין די חכמות העולם גופא דערזעט מען ענינים פון פנימיות התורה.⁴⁴

איינער פון די ענינים עיקריים וואו מ'זעט עס במוחש: פנימיות התורה קומט צו מגלה זיין די אחדות הפשוטה⁴⁵ פון אויבערשטן אין וועלט, אז ניט קוקנדיק וואס עס זיינען פאראן א ריבוי נבראים איז דער ריבוי ניט קיין סתירה צו דער אחדות הפשוטה של הקדוש ברוך הוא⁴⁶, ווייל, אדרבה, דער ריבוי גופא נעמט זיך דוקא מצד דער אחדות הפשוטה פון אלקות, ווי ס'ווערט ערקלערט בכמה מקומות⁴⁷.

וויבאלד די אמת'ע מציאות פון וועלט איז די אחדות הפשוטה פון אלקות, דערפאר דריקט זיך אויס אט די אחדות אויך אין דער מציאות פון וועלט גופא, אז אין וועלט גופא איז דא דער ענין ה"אחדות".

און דער ענין - די אחדות וואס איז פאראן אין וועלט (וואס בפנימיותה איז עס די אחדות הפשוטה פון אלקות) - ווערט מער און מער נתגלה מיט דער התפתחות פון חכמות העולם:

אמאל האט מען געמיינט, אז יעדערער פון די טבע-כוחות איז א כח נפרד בפני עצמו, און אז דער חומר פון יעדער מציאות אין וועלט איז ציוניפגעשטעלט פון מערערע פארשידענע יסודות (עלעמענטן); אבער וואס מער עס

44. See the continuation of the passage in the *Zohar*, Vol. 1, p. 118a, cited in footnote 7: "In that era it will be revealed to all, as it is written (*Tzephaniah* 3:9): 'Then I will transform the nations....'"

45 That oneness is defined (*Sefer HaMaamarim* 5678, p. 134) as

"simple oneness": 'oneness' without any multiplicity whatsoever, and 'simple' without any division whatsoever."

46. On the contrary, the fact that many entities exist and that they are all permeated by G-d's Oneness reveals a deeper dimension of unity.

This reflects the advantage possessed by the oneness alluded to by the word *echad* over the oneness alluded to by the word *yachid*. See *Torah Or*, p. 55b; *Imrei Binah, Shaar HaKerias Shema*, ch. 8 ff.; et al.

47. See *Derech Mitzvosecha*, p. 49a, et al.

progressive development of secular knowledge, there has been a realization that the multiplicity and diverseness among the elements are only external. As one becomes increasingly aware of the manner in which these seemingly discrete elements combine and how they contract and expand, he comes to appreciate that the existence of the world and all it contains constitutes a dynamic unity between two components: mass and energy.

{True oneness exists only within – and as a result of – G-dliness.⁴⁸ Therefore, the manner in which created beings can reflect oneness is that their existence entails a unity of two components: mass and energy.}⁴⁹

The above explanation reflects the link between the flourishing of secular knowledge and the revelation of *pnimiyus haTorah*, a connection necessary “to prepare the world to enter the seventh millennium.”⁵⁰

The revelation of *pnimiyus haTorah* engenders⁵¹ the development of secular knowledge⁵² because in this way, *pnimiy-*

שְׁטִיגְט דִּי אַנטוויקלונג פֿון די חֲכָמוֹת הָעוֹלָם, אַלץ מֵער קומט מען צו דער הַכָּרָה אַז אַט דער ריבוי און פֿירוד אין באַשטאַנד פֿון די יְסוּדוֹת אִיז נָאָר אַן עֲגִין חִיצוֹנִי, דער אופֿן הַצִּירוֹף פֿון חֲלָקִים, צַמְצוּם וְהַתְּפַשְׁטוֹת שְׁלֵהֶם וְכוּ' און מ'אִיז אַלץ מֵער מִמֶּעַט זײַער סָכּוּם - בִּיז צו אַנְעֶרְקֶענען אַז די נְקוּדַת הַמְּצִיאוֹת פֿון וועלט באַשְׁטִיט פֿון דער פֿאַרְאַיִינִיקונג פֿון די צוויי עֲנִינִים כְּמוֹת און אִיכוֹת (חוקר נושא הַכֶּחַ און דער כֶּחַ) [אַהֲדוּת הַפְּשׁוּטָה אִיז אִין (און מִצַּד) אֶלְקוּת^ל - און דעריבער באַשְׁטִיט די מְצִיאוֹת פֿון נְבִרָא, מִצַּד עֲצָמוֹ, פֿון דער הַתְּאַהֲדוּת פֿון צוויי פֿרָטִים - כְּמוֹת און אִיכוֹת^ל].

און דאס איז דער קושר צווישן דער הַתְּפַתְחוֹת פֿון חֲכָמוֹת הָעוֹלָם מיט דער הַתְּגַלּוֹת פֿון, לְהַבְדִּיל, פֿנימיות הַתּוֹרָה, אֶלֶס אַ הַכְּנָה צו "יְתַתְּקוֹן עֲלֵמָא לְאַעְלָא בְּשִׁבְעָאָה"^ל:

דער גילוי פֿון פֿנימיות הַתּוֹרָה בְּרַעֲנַגְט מִמִּילָא^ל אויך די הַתְּפַתְחוֹת פֿון חֲכָמוֹת הָעוֹלָם, ווייל דוּרְכָדַעַם^ל

48. See the Rebbe's letter published in *Igros Kodesh*, Vol. 3, pp. 31–33 and in *Likkutei Sichos*, Vol. 15, pp. 473–474, which explains this concept.

49. See Ibn Ezra's introduction to his commentary on the Torah: "Why does the Torah's narrative of Creation begin with the letter *beis*? To show that G-d is One, which is alluded to with an *alef*. In contrast, created beings are characterized by duality: *etzem* and *tzurah* [‘essence’ and ‘form’]." See *Rambam, Hilchos Yesodei HaTorah* 4:1, which states that "These fundamental [elements], however, are a combination of matter and form alone." See the

explanation of that statement in *Bahd Kodesh*, sec. 4, and notes.

The Rebbe is emphasizing that G-d's transcendent Oneness lies at the core of all existence. Physics – being a natural science – cannot conceive of true oneness, because such a concept runs contrary to the fundamentals of material existence. However, by conceiving of existence as a dynamic flux between two components, mass and energy, it reaches as close to unity as a human mind can.

50. See the conclusion of ch. 11 in *Rambam's Hilchos Melachim* (in the portion deleted by the censor): "All these matters... will only serve to

pave the way for the coming of King *Mashiach* and for the betterment of the entire world, motivating the nations to serve G-d together." See there at length. How much more so does that motif apply to the development of secular knowledge, as discussed in the main text!

51. Although the development of secular knowledge is merely an outgrowth of the flourishing of *pnimiyus haTorah*, it represents a matter of significance. See the analogy given in *Siddur im Dach*, p. 293d, which states that even the leftovers from a king's feast represent a feast in and of themselves.

52. See *Rambam's* introduction

us haTorah, the foretaste of Mashiach's teachings (which will reveal G-d's Oneness in the world), provides at least a preview of the fulfillment of the prophecy "all flesh will see," that the world as it exists in its own context will become a medium for G-d's Oneness. The world itself demonstrates the concept of unity, making possible the realization that in truth, the unity in the world is nothing other than an expression of G-d's simple Oneness⁵³ (as revealed in *pnimiyus haTorah*). And it is precisely knowledge of this nature that "prepares the world to enter the seventh millennium." May this take place in the immediate future.

איז דער "מעין" פון תורתו של משיח (וואס איז מגלה אהדותו של הקדוש ברוך הוא אין וועלט) אין אן אופן (על כל פנים) פון א "מעין" פון "וראו כל בשר גו'" - אז וועלט גופא ווערט א "כלי" צו אהדות ה', מען זעט דעם ענין ה' "אהדות" אין וועלט גופא,

וואס דאן כאפט מען זיך אז אין אמת'ן איז די אהדות ניט עפעס אנדערש ווי די אהדות הפשוטה פון אלקות⁵³ (וואס ווערט נתגלה אין פנימיות התורה),

וואס דורך דעם ווערט "יתחקן עקמא לאעלא בשביעה"ה, בקרוב ממש.

(משיחות ש"פ מקץ וש"פ משפטים תשכ"ו, ד' מרחשון וכ"ח אדר, תשל"ז)

to his *Commentary on the Mishnah*, where he explains that "the most admirable of all intellectual activity is to picture in one's mind the Oneness of G-d... All other wisdom merely trains the mind until it can grasp G-dly knowledge." See the elaborate explanation in that text.

53. See *Sefer HaMaamarim Kuntreisim*, Vol. 1, p. 226b, which explains that through using examples of material entities when explaining spiritual concepts, "the G-dly soul refines and purifies its portion in the world, i.e., those physical entities through which he grasps G-dliness. He sees a G-dly dimension in them, i.e., he

sees the analogue, the spiritual truth that is the source of the physical entity, as it is en clothed in the analogy, the physical entity that comes into being as a result of it, and how in truth, the two - the spiritual truth and the physical entity - are indeed one." See the lengthy explanation in that text.

כו' יפורשו מאמריו העמוקים בהקדמות שגילה האר"י זלה"ה כו' שייבנו כו' כי הלומד גירסא בעלמא הגם שיש לו שכר טוב כו' עם כל זה הסגולה דביגני' וקראתם דרוו היא כשיתפרנסו וילמדו פירושי המאמרים כו'. - ראה גם כן הקדמת הרח"ו לשער ההקדמות. אגרת הקדש דהבעש"ט - נדפסה בסוף ספר בן פורת יוסף. ובכמה מקומות. (א) שנת תצ"ד (לקוטי דיבורים ח"א לא, א. ועוד). (ב) עיין אור החיים ריש פרשת צו. (ג) ראה תניא רפ"ז. (ד) ראה אור התורה בראשית תצו, ב ואילך. שמיני ע' נו ואילך.

206 ואילך. (א) ראה תורת שלום ע' 237. (ב) ישע"י יא, ט. ובארוכה - רמב"ם בסיום וחותם ספרו יד החזקה, עיי"ש (ושם הלכות תשובה רפ"ט). (ח) ראה היום יום ע' טז. ובכמה מקומות. (ט) לשון התקוני זהר (תקון ו בסופו). ובהקדמת מקדש מלך לזהר: יתפרנסו .. כשיפורש להם אמיתות מאמריו כו'. ובכסא מלך (לתקוני זהר שם): בדרא בתראה דוקא קרוב לימות המשיח כו' (אף אשר) זה כמה מאות שנים שנתגלה כו' (כי הלימוד צריך להיות דוקא באופן של) יתפרנסו

(א) פרשתנו ז, יא. (ב) ח"א קי, א. - בדפוסים שלפנינו לא הובא סיום הכתוב ("וארובות השמים נפתחו"). אבל ברבי אברהם גלנטי הובא באור החמה לזהר כאן, וכן בעטרת ראש (נה, א) משמע, שגרסי בוהר גם סיום הכתוב. (ג) רבי אברהם גלנטי שבהערה הקודמת. (ד) ספר אשמורת הבוקר (שאלוניקי, תרי"ב) לזהר. (ה) ועיין שם בוהר (קיה, א): וכד יהא קריב ליומי משיחא אפילו רביי דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא כו'. וראה דרך אמת שם. וראה בארוכה שיחה שנדפסה בסוף המשך תרס"ו. לקו"ש ח"ז ע'

על התורה: ולמה ב"ת בתחלה להורות כי ה' אחד והנבראים שנים שהם עצם וצורה. וראה רמב"ם הלכות יסודי התורה פ"ד סוף ה"א. ולהעיר מבר קודש פ"ד ובהערות שם (וע' 19 שם). ואין כאן מקומו. להעיר מרמב"ם הלכות מלכים (לו) ספ"א (שנשמט על ידי הצנזור): וכל הדברים האלו כו' אינן אלא לישר דרך למלך המשיח ולתקן העולם כלו לעבוד את ה' ביחד כו', עיי"ש בארוכה. - ומכל שכן וקל וחומר בנדון דידן.

(לח) ראה בענין השירים (עצמות כו') דסעודת המלך (דרושי עבדים היינו - סידור רצג, סע"ד ואילך. ועוד).

(לט) להעיר מהקדמת הרמב"ם לפירוש המשניות (ד"ה אחר כן): והנכבד שבמושכלות לצייר לנפשו אחדות הקב"ה כו' ששאר החכמות אינם אלא להרגיל בהם עד שיגיע לדעת האלקי כו', עיי"ש בארוכה.

(מ) להעיר מסה"מ קונטרסים (דלעיל הערה כה), שעל ידי המשלים כו' מדברים גשמיים "מברר ומזכך הנפש האלקית את חלקו בעולם, והיינו הדברים הגשמיים אשר על ידם משיג אלקות הרי הוא רואה בהם עיני האלקי והיינו מה שרואה פרטי הנמשל בהמשל ואיך שהם דבר אחד ממש כו'", עיי"ש בארוכה.

היא במוחש ממש, עיי"ש. וראה לקמן הערה מ.

(כו) לשון התניא רפמ"א. וראה רמ"א או"ח בתחילתו. שו"ע אדמו"ר הזקן שם (ובמהדורא תנינא - סעיף ד"ה). ממורה נבוכים ח"ג פנ"ב.

(כז) ראה שער האמונה שם (מה, א): ולהתפעל ביותר מפני שהוא מקורב יותר כו', ע"ש.

(כח) שמו"ד פל"ה, א (ועיי"ש עוד כיצא בזה).

(כט) ולהעיר מפרש"י בראשית א, ד (מדברי אגדה); מאמר רו"ל (שבת כח, ב. פרש"י תרומה כה, ה) בנוגע ל"תחש". ועוד.

(ל) ובמילא שזוהי כל מציאותו - ראה בארוכה לקו"ש ח"ט ע' 192 ואילך.

(לא) להעיר מהמשך הזהר (דלעיל הערה ה): ובהוא זמנא אתגליא לכלא הדא הוא דכתיב (צפני"ג, ט) כי אז אהפוך אל עמים וגו'.

(לב) "אחדות פשוטה, אחדות הוא מבלי בחינת ריבוי כלל ופשוט הוא מבלי התחלקות כלל כו'" (סה"מ תרע"ח ע' קלד).

(לג) ואדרבה - כידוע המעלה ב"אחד" על "יחיד" - ראה תורה אור נה, ב. אמרי בינה שער הקריאת שמע פ"ח ואילך. ועוד.

(לד) ראה דרך מצותיך מט, א. ועוד.

(לה) ראה אגרות קודש ח"ג ע' לא: ג - נדפס בלקו"ש חט"ו ע' 4-473.

(לו) ראה הקדמת אבן עזרא לפירושו

(טו) אותיות דרבי עקיבא ב'. פרש"י ר"פ בראשית. ועוד.

(טז) אבות ספ"ו.

(טז) להעיר מדרך מצותיך (סא, ריש ע"ב), דבכל נברא פרטי יש בחינת חכמה שהיא ראשית הנברא ומחכמה נמשך אחר כך לשאר חלקיו כו', ע"ש.

(יז) ספ"ח.

(יח) תניא שם. - דרגות שונות בלימוד חכמות העולם לשם שמים, וכן דיוק לשון התניא "שיודע .. הרמב"ם ורמב"ן ז"ל" - נתבאר בלקו"ש ח"ב ע' 197 ואילך.

(יח*) חולין יוד, א.

(יט) ראה רמב"ם פ"ב דהלכות ע"ז, ה"ב: צונו הקב"ה שלא לקרות כו' ולא נהרהר כו' שלא תשאל על דרך עבודתה כו' (עיי"ש ובהלכה ג).

(יט*) בברכות השחר (ברכות ס, ב). וראה סנהדרין קו, א.

(כ) ישע"י מ, ה.

(כ*) שער האמונה פ"ה ואילך. וראה תניא פל"ו.

(כא) נוסח התפלה. וראה ישע"י נב, ח (הובא בתניא שם. שער האמונה רפכ"ו): כי עין בעין יראו גו'. ועוד.

(כב) ראה לקמן בפנים סעיף ז.

(כג) אבות פ"ב מ"א.

(כד) תהלים צד, ט. נתבאר בסה"מ קונטרסים ח"ב רעט, ב ואילך. ועוד.

(כה) ראה בארוכה סה"מ קונטרסים ח"א (רכו, ב ואילך) בנוגע למשלים, שעל ידם השגת אלקות

Ever wonder why...

...Hashem created light first if there were no other creations to benefit from it yet?

FIND THE ORIGINAL QUESTION AND ANSWER IN SELECTIONS FROM LIKKUTEI SICHOS, VOL. I, BEREISHIS, P. 18 FF.

Spotlight

The Rebbe's Likkutei Sichos revolutionizes Torah study, Jewish life, and G-dly experience. For the first time ever, a curated selection of Likkutei Sichos is available in English. Now you can enjoy the original in its purest form. Bereishis, Shmos available. Vayikra coming soon.

**Original talks. Original questions.
Original answers. Original insights.**

ORDER NOW AT
Sie.org
& stores

CONNECT WITH US!

SICHOS IN ENGLISH